

การอภิปรายผลการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดสงขลา มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐาน กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ โดยมีรายละเอียดตามลำดับดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อศึกษาสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และศึกษาปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539 ในหลักสูตรประถมศึกษา 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา

2. วัตถุประสงค์เฉพาะ

2.1 เพื่อศึกษาสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดสงขลา ในด้านต่าง ๆ คือ ด้านการเตรียมการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

2.2 เพื่อศึกษาปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดสงขลา ในด้านต่าง ๆ คือ ด้านความรู้ในเนื้อหาภาษาอังกฤษของครู ด้านการเตรียมการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

2.3 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของครูที่มีเพศ ประสพการณ์ และวิชาเอก ที่แตกต่างกัน

สมมติฐาน

1. ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีเพศต่างกัน มีความแตกต่างกัน
2. ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความแตกต่างกัน
3. ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีวิชาเอกต่างกันมีความแตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2540 จำนวน 219 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีกำหนดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างตามขนาดของประชากรในแต่ละอำเภอ แล้วใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 1 ชุด มีทั้งหมด 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist) เพื่อถามข้อมูลส่วนตัวของครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับเพศ ประสบการณ์ และวิชาเอกที่สำเร็จการศึกษา จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ถามเกี่ยวกับระดับปัญหาการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ใน 5 ด้านดังนี้

ด้านความรู้ในเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษของครู	จำนวน 11 ข้อ
ด้านการเตรียมการสอน	จำนวน 6 ข้อ
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	จำนวน 9 ข้อ
ด้านสื่อการเรียนการสอน	จำนวน 12 ข้อ
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน	จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist) และมีคำถามปลายเปิดสำหรับผู้ตอบแบบสอบถามไว้เพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภายในขอบข่ายทั้ง 4 ด้านดังนี้

ด้านการเตรียมการสอน	จำนวน 3 ข้อ
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	จำนวน 5 ข้อ
ด้านสื่อการเรียนการสอน	จำนวน 2 ข้อ
ด้านการวัดและประเมินผล	จำนวน 3 ข้อ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ขอนหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ถึงผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และ ขอนหนังสือจากผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ถึงหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ
2. นำหนังสือราชการจากหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ถึงผู้บริหารโรงเรียน เพื่อขอความร่วมมือจากครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในการตอบแบบสอบถาม
3. ติดตามแบบสอบถามที่ครูผู้สอนตอบ โดยผู้วิจัยไปปรับแบบสอบถามและติดตามแบบสอบถามด้วยตนเอง
4. ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความครบถ้วนและสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ได้แบบสอบถามคืนครบตามจำนวน 219 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม หาค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย
2. แบบสอบถามตอนที่ 3 คือสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พุทธศักราช 2539 ในหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย
3. แบบสอบถามตอนที่ 2 คือปัญหาการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539 ในหลักสูตรประถมศึกษา 2521 (ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2533) วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายข้อ และรายด้าน ทดสอบสมมติฐานโดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายด้านและรวมทุกด้าน
4. การวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาทำการวิเคราะห์ โดยวิธีการทางสถิติ โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS/PC+ (Statistical Package for the Social Science)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสภาพและปัญหาการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดสงขลา สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

สถานภาพของครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดสงขลา

เพศ พบว่า ครูที่สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงถึงร้อยละ 81.3 เพศชายมีเพียงร้อยละ 18.7

ประสบการณ์ด้านการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นปีที่ 2 จำนวนร้อยละ 57.1 ส่วนครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นปีที่ 1 มีจำนวนร้อยละ 42.9

วิชาที่สำเร็จการศึกษา พบว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สำเร็จการศึกษาวิชาเอกอื่น ๆ เป็นจำนวนมากถึงร้อยละ 81.7 ส่วนครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่สำเร็จวิชาเอกหรือโทภาษาอังกฤษมีเป็นส่วนน้อย คือร้อยละ 18.3

ผลการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดสงขลา พบว่า

ด้านการเตรียมการสอน ครูส่วนใหญ่เตรียมการสอนโดยการศึกษากำหนดการสอน แผนการสอน การเตรียมสื่อการสอน

ด้านการจัดการเรียนการสอน ครูส่วนใหญ่จัดการเรียนการสอนโดยครูมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่จะสอน และครูส่วนใหญ่คิดว่าครูผู้สอนควรเป็นผู้เลือกเนื้อหาที่จะสอน

ด้านเนื้อหาในบทเรียนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ครูส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเนื้อหาเหมาะสมดี

ด้านจุดประสงค์ในการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ครูส่วนใหญ่มีจุดประสงค์ในการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อมุ่งให้นักเรียนสื่อสารด้วยการฟัง และพูดสถานการณ์ง่าย ๆ และมุ่งให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

การใช้เพลงประกอบการสอน ครูส่วนใหญ่ใช้เพลงประกอบการสอนทุกครั้งที่เข้าสอน การใช้เกมประกอบการสอน ครูส่วนใหญ่ใช้เกมประกอบการสอนเฉพาะเนื้อหาที่เหมาะสม

การได้รับความรู้เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ครูส่วนใหญ่ได้ได้รับความรู้เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากการเข้ารับการอบรม

การใช้วิธีสอน ครูส่วนใหญ่ใช้วิธีสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีสอนจากการฟังและร้องเพลง

ความเพียงพอของสื่อการเรียนการสอน ครูส่วนใหญ่มีสื่อการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ คือมีคู่มือจัดกิจกรรมการเตรียมความพร้อมภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีหลักสูตรภาษาอังกฤษ (ฉบับพุทธศักราช 2539)

แหล่งที่มาของสื่อการเรียนการสอน ครูส่วนใหญ่ได้รับสื่อการเรียนการสอนจากสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ (สปอ.) และการจัดซื้อด้วยเงินส่วนตัว

การใช้อุปกรณ์ในการวัดและประเมินผล ครูส่วนใหญ่ใช้แบบบันทึกพฤติกรรมย่อยตามจุดประสงค์ใน ป.02 และแบบบันทึกผลการประเมิน

วิธีวัดและประเมินผล ครูส่วนใหญ่ใช้วิธีวัดและประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยสังเกตพฤติกรรมการเรียน

การจัดทำเครื่องมือวัดและประเมินผล ครูส่วนใหญ่จัดทำเครื่องมือวัดและประเมินผล โดยจัดทำด้วยตนเอง

ผลการศึกษาปัญหาการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดสงขลา พบว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางในด้านต่าง ๆ ดังนี้คือ ด้านการเตรียมการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ส่วนด้านที่ครูมีปัญหาน้อยคือ ด้านความรู้ในเนื้อหาภาษาอังกฤษของครู

ผลการเปรียบเทียบปัญหาการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของครูผู้สอนที่มีเพศต่างกัน พบว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีเพศต่างกันมีปัญหาการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้ง 5 ด้าน โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบปัญหาการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ต่างกัน พบว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีปัญหาการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้ง 5 ด้าน โดยภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบปัญหาการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของครูที่มีวิชาเอกต่างกัน พบว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีปัญหาการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01** โดยผู้ที่สำเร็จการศึกษาวิชาเอกอื่น ๆ มีปัญหาการสอนภาษาอังกฤษมากกว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาวิชาเอกหรือโทภาษาอังกฤษ ส่วนด้านที่ครูภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีวิชาเอกต่างกันแต่มีปัญหาการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ไม่แตกต่างกันคือ ด้านการวัดและประเมินผล

การอภิปรายผล

ผลการวิจัยสภาพและปัญหาการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดสงขลา ผู้วิจัยจะอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ในประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า

1.1 วิธีการเตรียมการ ครูส่วนใหญ่จะจัดทำกำหนดการสอน แผนการสอน ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนศึกษาแบบเรียนที่มีอยู่แล้ว ทั้งจากของกรมวิชาการและสำนักพิมพ์ต่าง ๆ ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ วิโรจน์ พรหมพิเศษ (2526 : 103) ที่พบว่าสมรรถภาพด้านการเตรียมการสอนที่จำเป็นมากที่สุดสำหรับครูภาษาอังกฤษ คือ การศึกษาคู่มือครู และกำหนดเนื้อหา การเตรียมสื่อการเรียนที่จะใช้สอนให้เหมาะสมกับบทเรียน

1.2 การจัดการเรียนการสอน ครูส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่าครูควรมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่จะสอน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิโรจน์ พรหมมีเทศ (2526 : 33) กล่าวว่า ครูภาษาอังกฤษที่มีสมรรถภาพนั้นจะต้องมีความรู้ ความสามารถ และมีทักษะในการสอน ได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหาและสถานการณ์ รู้และเข้าใจเนื้อหาภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี เข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา มีประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษพอสมควร สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชีรพงศ์ แก่นอินทร์ (2524 : 79-80) พบว่า ครูต้องการเข้ารับการอบรมทั้งในด้านเนื้อหาและวิธีสอนภาษาอังกฤษ และต้องการให้มีการนิเทศการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนด้วย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมศักดิ์ เจริญสุข (2524 : ๖) พบว่าสมรรถภาพที่ครูสอนภาษาอังกฤษจำเป็นต้องมีเป็นอันดับ 1 และ 2 คือ ความรู้ด้านเนื้อหาและ โครงสร้างวิชาการภาษาอังกฤษอย่าง ลึกซึ้งและถูกต้องแม่นยำ

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความเข้าใจตรงกันว่า ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ได้ผลดีนั้น ครูที่จะสอนนักเรียนต้องเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่จะสอน ถึงแม้ว่าครูส่วนใหญ่จะผ่านการอบรมก่อนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มาแล้วก็ตาม แต่ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่จะสอนก็เป็นสิ่งสำคัญ ครูจึงควรจะได้ศึกษาและทำความเข้าใจกับหลักสูตรและเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่จะต้องสอน โดยเฉพาะการสอนในปัจจุบันเป็นการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการ สื่อสาร ครูควรศึกษาหาความรู้และทำความเข้าใจในเนื้อหาที่จะสอนเพื่อจะได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมั่นใจ

1.3 เนื้อหาในบทเรียนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ครูส่วนใหญ่เห็นว่าเหมาะสมดี แสดงให้เห็นว่ากรมวิชาการ ได้พิจารณาจัดทำเนื้อหาและสาระสำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นนี้ได้เหมาะสมแล้ว ดังจะเห็นได้จากแนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นั้น มีการแยกเนื้อหาสาระและเวลาที่จะใช้สอน ตลอดจนคำศัพท์ที่อยู่ใกล้กับตัวนักเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2539)

1.4 จุดประสงค์ในการสอนภาษาอังกฤษ ครูส่วนใหญ่จะมีจุดประสงค์ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อมุ่งให้นักเรียนสื่อสารด้วยการฟังและพูดสถานการณ์ง่าย ๆ ซึ่งก็เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ครูผู้สอนส่วนใหญ่มีจุดประสงค์ในการสอนภาษาอังกฤษเช่นนี้ การที่ครูส่วนใหญ่มีจุดมุ่งหมายในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อมุ่งให้นักเรียนสื่อสารด้วยการฟังและพูดสถานการณ์ ง่าย ๆ นั้น ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าเหมาะสมกับการสอนนักเรียนในระดับชั้นนี้ เนื่องจากนักเรียนในชั้นนี้ยังเล็ก จึงไม่ค่อยมีความอาย และกล้าที่จะพูดออกเสียงเลียนแบบภาษาต่าง ๆ และกำลังเป็นวัยที่จดจำสิ่งต่าง ๆ ได้โดยง่าย

1.5 การใช้เพลงประกอบการสอน ครูส่วนใหญ่จะใช้เพลงประกอบการสอนทุกครั้งที่เข้าสอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเพลงเป็นสื่อการสอนที่ทำได้ง่ายแล้ว ยังช่วยเร้าให้นักเรียนสนใจเรียนได้ดี นักเรียนเกิดความสนุกสนานร่าเริงเมื่อได้ร้องเพลง ครูยังสามารถใช้เพลงในการจัดการเรียน การสอนได้โดยนักเรียนอาจเกิดการเรียนรู้ไปโดยไม่รู้ตัวว่ากำลังเรียนอยู่ โดยอาจเริ่มจากการฟัง เพลง และร้องเพลง จะช่วยฝึกการฟังซึ่งเป็นพื้นฐานของการเริ่มเรียนภาษา นักเรียนจะไม่เกิด ความเครียดหรือเบื่อหน่ายต่อการเรียน อีกทั้งยังช่วยปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ อีกด้วย ดังที่ บารุง โดโรจน์ (2524 : 161) กล่าวว่า การใช้เพลงประกอบการสอนยังก่อให้เกิด ประโยชน์ใน การสอนด้านต่าง ๆ คือ การร้องเพลงจะช่วยให้นักเรียนผ่อนคลายความตึงเครียด ได้ฝึกในด้านกรฟัง ครูสามารถนำคำศัพท์ ความรู้ พื้นฐานด้านวัฒนธรรมที่ปรากฏในบทเพลงมา อภิปรายร่วมกับนักเรียนในชั้น ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้วัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษา อังกฤษไปด้วย และที่สำคัญคือครูสามารถนำเพลงไปสอนได้ทั้งห้องเรียนที่มีขนาดใหญ่และเล็ก สอดคล้องกับที่ ศิธร แสงธนู และกิด พงศทัต (2514 : 135-137) กล่าวว่าครูใช้เพลงเพื่ออย่างสิ่งที่ นักเรียนเรียนไปแล้ว เช่น แบบประ โยค คำศัพท์ ฯลฯ ให้นักเรียนได้ฝึกการออกเสียงมากขึ้นโดยไม่ เกิดความเบื่อหน่าย และทำให้นักเรียนเห็นว่าบทเพลงมีความสนุก น่าสนใจซึ่งจะนำไปสู่การปลูกฝัง เจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

1.6 การใช้เกมประกอบการสอน ครูส่วนใหญ่จะใช้เกมประกอบการสอนเฉพาะเนื้อหาที่ เหมาะสม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเกมเป็นสื่อที่ใช้ประกอบการสอนได้ดี ช่วยเร้าใจให้นักเรียน อยากรเรียนแล้ว ยังช่วยลดความตึงเครียดของบทเรียนลง ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงออก มีส่วน ร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน และช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีผลดีขึ้นอีกด้วย สอดคล้องกับที่ ศรีวัย วรรณประเสริฐ (2525 : 249) กล่าวว่าการใช้เกมประกอบการสอนเป็นการ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศในชั้นเรียน ทำ ให้ความเครียดในการเรียนผ่อนคลายลง นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาอังกฤษและฝึกความกล้าของ ผู้เรียนได้อีกด้วย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ แน่งน้อย เพียรสุขสวัสดิ์ (2526 : 41-43) ได้ทำการ ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่าง การสอนแบบใช้เกมและแบบธรรมดาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการจำการ สะกดคำภาษาอังกฤษของกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบใช้เกมสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบ ธรรมดา สอดคล้องกับที่นันทพร ศษศิริพงศ์ (2526 : 57) และเพ็ญศรี ปิยะประทุม (2529 : 70) พบ ว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการใช้ภาษาที่มีเกมและไม่มี เกมประกอบ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์แตกต่างกัน

การที่ครูส่วนใหญ่ใช้เกมประกอบการสอนเฉพาะเนื้อหาที่เหมาะสม ตามความคิดเห็นของผู้วิจัยก็เห็นว่าเหมาะสมแล้ว เพราะเกมจะไม่สามารถนำประกอบการสอนได้หมดทุกเนื้อหา ครูจึงควรเลือกใช้เกมตามความเหมาะสมกับสภาพที่เป็นจริงในขณะดำเนินการจัดการเรียนการสอน และบางครั้งการใช้เกมก็จะต้องใช้เวลาที่ยาวนานและเกมบางเกมก็อาจจะเหมาะสมกับเนื้อหาบางเนื้อหาเท่านั้น ครูจึงควรพิจารณาคัดเลือกเกมมาประกอบการสอนให้เหมาะสมกับบทเรียน

1.7 การได้รับความรู้เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ครูส่วนใหญ่ได้รับความรู้เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากการเข้ารับการอบรม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าแนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันนี้มุ่งเน้นให้นักเรียนใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายและการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นี้เป็นระยะเริ่มต้นของการจัดการสอนภาษาต่างประเทศในระดับชั้นนี้ ทางสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติจึงได้จัดให้มีการอบรมครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นนี้ขึ้นก่อนที่จะเปิดทำการเรียนการสอน และอาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาในวิชาเอกหรือโทภาษาอังกฤษ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องจัดอบรมเพื่อให้ความรู้แก่ครูเหล่านั้น โดยมีการเชิญวิทยากรผู้มีความรู้ความชำนาญมาให้การอบรมตลอดจนมีการนำสื่อการเรียนการสอนมาใช้สาธิตให้ครูได้รับความรู้รวมทั้งมีการสอนโดยใช้สื่อการสอนทางไกลผ่านดาวเทียม ซึ่งครูส่วนใหญ่จะได้เข้ารับการอบรมและย่อมจะได้ความรู้จากการอบรมครั้งนี้ด้วย และและยังเป็นการสร้างความมั่นใจในการสอนให้กับครูอีกด้วย

1.8 การใช้วิธีสอนที่ครูทำเป็นส่วนมากคือ การฟังและร้องเพลงเป็นวิธีสอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนต้องการใช้วิธีสอนที่เน้นการจัดกิจกรรมให้นักเรียนเกิดความสุข สนุกสนานและเกิดความคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษ ดังที่กระทรวงศึกษาธิการ (2539 : 8) กล่าวในระดับเตรียมความพร้อมสอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 เน้นความสามารถในการฟัง พูด โดยการจัดกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสุข สนุกสนาน คุ้นเคยกับภาษาอังกฤษ การใช้เพลงก็เป็นวิธีสอนวิธีหนึ่งที่จะทำให้ผู้เรียนได้ฝึกการฟังและร้องเพลงแล้ว ยังทำให้ผู้เรียนเกิดความสุขดังกล่าวมาแล้ว ยังสอดคล้องกับคำกล่าวของ อุทัย ภิรมย์รัตน์ และเพ็ญศรี รังสียากุล (2521 : 87) กล่าวว่า วิชาภาษาอังกฤษการเรียนวิชานี้จะมีระบบที่ต้องเป็นไปตามธรรมชาติคือ เรียน ฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยธรรมชาติแล้วเด็กทุกคนที่เกิดมาจะเรียนรู้ภาษาด้วยการฟังก่อน เมื่อฟังจบเข้าใจจึงจะหัดพูด อ่านและเขียน

การสอนฟังและร้องเพลงนี้ ยังช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนดีขึ้นอีกด้วย ดังที่ผลการวิจัยของ พันธุ์ศรี สิทธิชัย (2529 : 59-61) พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนโดยใช้เพลงประกอบมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู และอาจเป็นเพราะว่าวิธีสอนด้วยการฟังและร้องเพลงของครูผู้สอนนักเรียนจะได้ร่วมกันทำ

กิจกรรมและเรียนบทเรียนจากเนื้อเพลง ตลอดจนกล้าแสดงออกเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของ พาร์คเกอร์ (Parker, 19967 : 5) ที่กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศควรสอนในสภาพการณ์ที่เป็นจริงเท่านั้น ไม่ว่าจะเป็นการร้องเพลง ท่องบทโคลง อ่านออกเสียง หรือแสดงบทบาทสมมติ จะช่วยให้นักเรียนเกิดความมั่นใจที่จะใช้ภาษาที่ตนเรียน และสอดคล้องกับที่ บารุง ไตรตัน (2524 : 161) กล่าวว่าเพลงนอกจากจะให้ความไพเราะทางด้านดนตรีและเสียงแล้ว เพลงบางบทให้ความหมายที่ไพเราะและกินใจในรูปของวรรณคดีได้อีกด้วย

1.9 ความเพียงพอของสื่อการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนที่ครูส่วนใหญ่มีอย่างเพียงพอ คือ คู่มือจัดกิจกรรมการเรียนรู้ความพร้อมชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และหลักสูตรภาษาอังกฤษ (ฉบับ พ.ศ. 2539) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทิศวง อังศิริวัฒน์ (2530 : 155) พบว่าหนังสือคู่มือการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในโรงเรียนทุกขนาด ส่วนใหญ่จัดไว้อย่างเพียงพอกับความต้องการในการใช้ของครู สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ณ อัญชัน ชิตสุข (2537 : 83-84) พบว่าสื่อการสอนที่ครูใช้ระดับมากคือ แบบเรียน บัตรภาพ กระดานดำ แถบประโยค ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากระทรวงศึกษาธิการให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จึงได้สนับสนุนให้มีสื่อการเรียนการสอนอย่างทั่วถึง

1.10 แหล่งที่มาของสื่อการเรียนการสอน สื่อส่วนใหญ่ครูผู้สอนจะได้รับจัดสรรจากสำนักงาน การประถมศึกษาอำเภอของแต่ละอำเภอ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนโยบายการจัดสรรงบประมาณ ต่าง ๆ ในปัจจุบันนี้มุ่งกระจายอำนาจในการบริหารงบประมาณจากส่วนกลาง ลงสู่หน่วยงานย่อย ๆ หรือโรงเรียนโดยตรง โดยการจัดสรรจากสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ ซึ่งเป็นหน่วยงานเล็กให้เป็นผู้ดูแลในการบริหารงบประมาณด้านสื่อการเรียนการสอน โดยการประสานงานกับโรงเรียนต่าง ๆ ภายในอำเภอ มีการประชาสัมพันธ์และให้ครูแจ้งความประสงค์เรื่องสื่อการเรียนการสอนที่ต้องการ หรืออาจจะคัดเลือกครูมาเป็นตัวแทนจากระดับกลุ่มโรงเรียนหรือแต่ละโรงเรียนส่งตัวแทนครูมาเพื่อให้ได้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาในบทเรียน และเหมาะสมกับความต้องการของครูผู้สอน เพราะที่ผ่านมาในการจัดหาสื่อการเรียนการสอนนั้น นอกจากจะขาดแคลนงบประมาณแล้ว ยังขาดการติดต่อประสานงานที่ดี จึงเกิดปัญหาและอุปสรรคในการจัดสรรสื่อการเรียนการสอน

1.11 การใช้อุปกรณ์ในการวัดและประเมินผล ครูส่วนใหญ่ใช้แบบบันทึกพฤติกรรมย่อยตามจุดประสงค์ใน ป.02 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูส่วนใหญ่มีเครื่องมือวัดและประเมินผลใช้ และครูยังสามารถบันทึกพฤติกรรมย่อย ซึ่งอาจได้มาจากการสังเกต สนทนาพูดคุยกับนักเรียนในระหว่างที่ทำการเรียนการสอน แล้วบันทึกพฤติกรรมย่อยตามจุดประสงค์ใน ป.02 สอดคล้องกับที่คณะ

กรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2539 : 260) กล่าวว่า การประเมินผลในระดับเตรียมความพร้อม ประเมินจากพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมและความสามารถในการสื่อสาร เมื่อครูประเมินผลการเรียนของนักเรียนแล้วครูอาจจะบันทึกพฤติกรรมย่อยต่าง ๆ นี้ลงใน ป.02 เลขที่ย่อมจะทำได้ เพราะจะเป็นการสะดวกและเป็นวิธีการง่ายต่อผู้ประเมิน การประเมินจากการสังเกตพฤติกรรมต่าง ๆ ตามจุดประสงค์ใน ป.02 แล้ว ก็อาจจะไม่จำเป็นต้องให้นักเรียนทำแบบทดสอบอีก

1.12 วิธีวัดและประเมินผล ครูส่วนใหญ่ใช้วิธีวัดและประเมินผลโดยการสังเกตพฤติกรรมการเรียน สอดคล้องกับคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2539 : 260) กล่าวว่า การประเมินผลในระดับเตรียมความพร้อม ประเมินจุดประสงค์การเรียนรู้ตามหลักสูตร โดยประเมินพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน ประเมินจากพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรม และความสามารถในการสื่อสารด้านการฟังและพูดด้วยวิธีสังเกตและตรวจผลงาน

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าวิธีการวัดและประเมินผลโดยการสังเกตพฤติกรรมการเรียนนี้ครูผู้สอนสามารถดำเนินการวัดผลได้โดยง่ายเพราะใช้การวัดโดยการสังเกตขณะนักเรียนกำลังเรียน หรือทำกิจกรรม และครูผู้สอนอาจจะมีแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการเรียนไว้ด้วยเพื่อป้องกันการผิดพลาดหรือการลืม โดยสังเกตจากพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกมาระหว่างการเรียนการสอน

1.13 การจัดทำเครื่องมือวัดและประเมินผล ครูส่วนใหญ่จะจัดทำเครื่องมือวัดและประเมินผลด้วยตนเอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูส่วนใหญ่เข้าใจถึงหลักและวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยครูได้รับความรู้จากการเข้ารับการอบรม และครูยังมีตัวอย่างของแบบวัดและประเมินอยู่แล้ว เช่น มีแบบสังเกต การฟัง-พูด แบบสังเกตการพูด แบบบันทึกการตรวจผลงาน แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม เป็นต้น จึงเป็นการง่ายที่ครูผู้สอนจะจัดทำเครื่องมือวัดและประเมินผลด้วยตนเอง

2. ผลการศึกษาปัญหาการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดสงขลา พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิกานต์ เพียรชัยบุญฤทธิ์ (2534 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการสอนกลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ) ของครูผู้สอนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดหนองคาย พบว่าครูผู้สอนมีปัญหาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 โดยส่วนรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิมพ์ นาคสุข (2527 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร : การศึกษาเฉพาะกรณีของหน่วยศึกษานิเทศก์ หน่วย 6 พบว่า ครูภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 มีปัญหาด้านหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ส่วนใหญ่จะได้รับการอบรมก่อนการสอนจากหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด หรือคณะวิทยากรระดับจังหวัดเป็นการให้การอบรมพร้อมกันทั่วประเทศ ตลอดจนการใช้สื่อการศึกษาทางไกล จึงทำให้ครูเหล่านั้นได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนพอสมควร แต่เนื่องจากการอบรมนี้เป็นการให้ความรู้ในระยะสั้น ๆ ครูบางส่วนอาจจะได้รับความรู้ไม่เพียงพอ ประกอบกับครูไม่มีความชำนาญในด้านภาษาอังกฤษ ครูจึงอาจประสบกับปัญหาในการสอนบ้าง ซึ่ง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิริวรรณ ดีไพบุลย์ (2533 : 180) ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในเรื่องปัญหาการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในเขตการศึกษา 2 พบว่า ผู้บริหารและครูแสดงความคิดเห็นว่าการอบรมกระทำกันอย่างรวบรัด ภายในเวลาสั้น ๆ ได้แต่ความรู้ความเข้าใจที่เป็นหลักการเท่านั้น ส่วนรายละเอียดในการปฏิบัติจริงนั้นยังสับสนอยู่มาก เช่น วิธีจัดกิจกรรม วิธีการวัดและประเมินผลการสอนในกลุ่มวิชาต่าง ๆ เป็นต้น ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่ายังไม่มีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร แม้จะผ่านการอบรมมาบ้างแล้วก็ยังไม่มีความมั่นใจว่าจะสอนได้ตามที่หลักสูตรกำหนด

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดสงขลา มีปัญหาการสอนในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง แต่จะมีปัญหาการสอนในด้านความรู้ในเนื้อหาภาษาอังกฤษของครูอยู่ในระดับน้อย ผู้วิจัยจึงจะขอเสนอแนะโดยแยกรายละเอียดของแต่ละด้านดังต่อไปนี้

2.1 ผลการศึกษาปัญหาการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านความรู้ในเนื้อหาภาษาอังกฤษของครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ส่วนใหญ่จะสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จึงทำให้ครูผู้สอนพอจะมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษมาบ้าง และการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีเนื้อหาไม่ยากเกินไปจึงทำให้ครูมีปัญหาด้านความรู้ในเนื้อหาภาษาอังกฤษน้อย

แต่เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า การถามคำถาม และการตอบรับปฏิเสธ การบอกที่อยู่ของสิ่งต่าง ๆ ภายในชั้นเรียนและบ้าน การถามตอบเกี่ยวกับขนาดของสิ่งต่าง ๆ การถามตอบเกี่ยวกับอาหารและเครื่องคั้นที่มักเป็นในชีวิตประจำวัน มีปัญหาในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีปัญหาในการถามและตอบการสนทนา เนื่องจากครูไม่ได้รับการฝึกฝนจึงไม่กล้าพูด กล้านแสดงออกในบทสนทนา เกิดความอายที่จะพูดภาษาอังกฤษ และเกิดความไม่มั่นใจในตนเองไม่กล้าพูด จึงทำให้ครูมีปัญหาด้านเนื้อหาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิลานต์ เพียรชัยคุณกรณ์ (2534 : 106) พบว่าครูภาษาอังกฤษมีปัญหาด้านเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับ อริยา ลีระกุล (2532 : 88) พิมพ์ นาคสุข

(2527 : 103-104) ศึกษาปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษาพบว่า ครูขาดทักษะขาดความรู้ความเข้าใจในการสอน ไม่มีความมั่นใจที่จะออกเสียงหรือใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน สอดคล้องกับ พิศรวัลย์ โกวิทวที (2537 : 3) กล่าวว่าปัญหาที่เกิดขึ้นจากตัวครูคือครูบางคนมีความรู้ไม่เพียงพอ เพราะมิได้เรียนหรือฝึกมาโดยตรง การออกเสียงก็อาจจะไม่ถูกต้อง บางครั้งไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษกับนักเรียน

2.2 ผลการศึกษาปัญหาการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านการเตรียมการสอน โดยภาพรวมและรายข้อมีปัญหายุ่งยากอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิกันต์ เพียรธัญญกรณ์ (2534 : 106) พบว่าครูผู้สอนมีระดับปัญหาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 ด้านการเตรียมการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษอาจจะขาดความรู้ความเข้าใจในการเตรียมการสอน หรืออาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษอาจจะไม่มีเวลามากพอที่จะเตรียมการสอน เนื่องจากครูผู้สอนมีภาระหน้าที่อื่น ๆ อีกหลายอย่างที่ต้องรับผิดชอบในโรงเรียน นอกเหนือจากการสอนภาษาอังกฤษ หรืออาจจะเป็นเพราะครูผู้สอนต้องสอนนักเรียนจำนวนมาก จึงทำให้ไม่มีเวลาในการเตรียมการสอน โดยเฉพาะการศึกษาคู่มือครูและเนื้อหาที่จะต้องสอน ตลอดจนการเตรียมสื่อและอุปกรณ์การสอนนี้ จำเป็นและเหมาะสมกับบทเรียน จากผลการวิจัยของ พิศวง อังศิริวัฒน์ (2530 : 161) พบว่าครูภาษาอังกฤษต้องรับภาระการสอนหลายชั่วโมงต่อสัปดาห์ ทั้งยังต้องสอน 2-3 รายวิชา และต้องปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ นอกเหนือจากการสอนด้วย

แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัญหาการปรับปรุงแผนการสอนมีระดับปัญหาในระดับปานกลาง แต่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่น ๆ ที่เป็นดังนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูขาดความรู้ความเข้าใจในการนำความรู้หรือประสบการณ์ในการสอน เพื่อไปใช้ปรับปรุงแผนการสอนให้เหมาะสมหรือดียิ่งขึ้น ๆ ไป ดังจะสังเกตจากการจัดทำแผนการสอน ครูผู้สอนมักจะพูดว่าทำซ้ำ ๆ จำเจเหมือน ๆ กันทุกปี ครูจึงเบื่อหน่ายในการทำแผนการสอน ไม่ว่าจะป็นระยะสั้นหรือระยะยาว และยังครุมีภาระงานสอนและงานอื่น ๆ มากมายก็จะไม่มีการพิจารณานำแผนการสอนไปปรับปรุงขึ้นใหม่ให้ดีขึ้น หรือปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพของโรงเรียนหรือท้องถิ่น เมื่อการเตรียมการสอนมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนหรือฝ่ายวิชาการ ผู้รับผิดชอบในการเตรียมครูสำหรับสอนควรจะคำนึงเวลาของครูในการทำการสอน ความถนัดในสาขาวิชาที่จะสอน ความรับผิดชอบในงานหน้าที่อื่น ๆ นอกเหนือจากงานสอน ควรให้ครูได้มีการเตรียมแผนการสอน ตลอดจนการนำแผนการสอนไปปรับปรุงอีกด้วย

2.3 ผลการศึกษาปัญหาการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิกันต์

เพียรธัญญกรณ์ (2534 : 107) พบว่าครูผู้สอนมีปัญหาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตร
 ประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็น
 เพราะว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ขาดทักษะ และเทคนิคในการจัดกิจกรรมการ
 เรียนการสอน ตลอดจนกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมประสบการณ์การเรียนรู้
 ของนักเรียนในด้านการใช้ภาษาเพื่อสื่อสาร สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิศวง อังศิริวัฒน์
 (2530 : 170) พบว่าครูต้องการเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอน
 เพราะวิธีการสอนและเทคนิคการสอนที่ดีและเหมาะสมกับเนื้อหาจะทำให้การเรียนการสอนมี
 ประสิทธิภาพ และบรรลุจุดหมายของหลักสูตร ถึงแม้ว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษา
 ปีที่ 1 ส่วนใหญ่จะได้รับความรู้จากการเข้ารับการอบรมก่อนการสอน แต่ครูส่วนใหญ่ยังคงต้องการ
 ที่จะได้รับความรู้ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพิ่มเติมอีกมาก เพราะบางครั้งการที่ครูได้
 ได้รับความรู้จากการอบรมก็เป็นเพียงทฤษฎี ครูจึงควรจะได้รับความรู้ต่าง ๆ จากการปฏิบัติจริงเพื่อจะ
 ได้นำผลนั้นไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพดังที่ สุวรรณ ปะวรรณจะ
 (2522 : 1-6) กล่าวว่าเทคนิคการสอนเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ เพราะครูผู้สอนต้องเรียนรู้และมี
 ประสบการณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอน ต่าง ๆ อย่างดีเยี่ยมแล้ว ยังต้องสามารถเลือกวิธีสอนที่ให้
 เหมาะสมกับบทเรียน กระตุ้นให้นักเรียนติดตามบทเรียนอย่างแนบเนียน พฤติกรรมการสอนของ
 ครูต้องเรียนรู้และนำทฤษฎีมาฝึกปฏิบัติจนเกิดความชำนาญ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มี
 ประสิทธิภาพ

แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การเชิญวิทยากรที่มีความรู้ความชำนาญมาให้ความรู้
 แก่นักเรียนเป็นครั้งคราวมีปัญหาค่อนข้างสูงกว่าข้ออื่น ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าทางโรงเรียน
 ขาดแคลนงบประมาณในการเชิญวิทยากร ผู้มีความรู้ความชำนาญหรืออาจเป็นเพราะ โรงเรียนตั้งอยู่
 ในสถานที่ห่างไกลจากวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิเหล่านั้น

จากที่กล่าวมาเป็นปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะปัญหาด้าน
 การเชิญวิทยากรที่มีความรู้ความชำนาญมาให้ความรู้แก่นักเรียนเป็นครั้งคราว ซึ่งทำได้ค่อนข้างยาก
 เนื่องจากปัญหาและอุปสรรคดังกล่าวมาแล้ว แต่ถ้าโรงเรียนใดสามารถดำเนินการในข้อนี้ได้ก็นับ
 ว่าจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงแก่ครูผู้สอนและนักเรียน โดยเฉพาะการเชิญวิทยากรที่เป็นเจ้าของภาษา
 มาโดยตรง เพราะผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้โดยได้รับประสบการณ์ตรงเท่ากับ โรงเรียนเปิดโอกาสให้
 นักเรียนได้สัมผัสและคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษโดยสร้างความคุ้นเคยเร้าใจให้นักเรียนอยากเรียน
 อยากรู้ และตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น จึงเป็นการดีถ้าทางโรงเรียนสามารถเชิญวิทยากรมาให้
 ความรู้ภาษาอังกฤษแก่นักเรียนบ้างตาม โอกาสอันควร

2.4 ผลการศึกษาปัญหาการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านสื่อการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ (2534 : 107) พบว่าครูผู้สอนมีปัญหาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 ด้านสื่อการสอนอยู่ในระดับปานกลาง

ทั้งนี้อาจมีสาเหตุต่าง ๆ หลายประการที่ทำให้ครูผู้สอนเกิดปัญหาในการเลือกการเรียนการสอน อาจเป็นเพราะทางโรงเรียนขาดแคลนงบประมาณ ครูไม่มีเวลาในการจัดทำและจัดหาสื่อการสอน หรือครูไม่มีความรู้ความชำนาญในการจัดทำและใช้สื่อการเรียนการสอน ดังผลการวิจัยของ อัญชลี ดวงกลาง (2536 : 106) พบว่าสื่อการสอนที่ครูใช้ส่วนใหญ่คือ บัตรคำ แถบประโยค รูปภาพ สื่อการสอนที่ครูใช้น้อยคือ วิทยุ เทปบันทึกเสียง ทั้งนี้เพราะโรงเรียนส่วนใหญ่ขาดอุปกรณ์การสอนประเภทนี้

แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การมีปัญหาในการใช้วีดิทัศน์ สไลด์ ฯลฯ และการมีปัญหาในการใช้ CD Rom และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์อื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าปัญหาการใช้สื่อและอุปกรณ์ดังกล่าวเป็นการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในโรงเรียนประถมศึกษา ซึ่งอาจเป็นเรื่องแปลกใหม่สำหรับบางโรงเรียน ครูผู้สอนจึงเกิดปัญหาในการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ บางโรงเรียนอาจจะได้รับงบประมาณในการจัดหาสื่อและวัสดุเกี่ยวกับอุปกรณ์ดังกล่าวมาไม่เพียงพอ หรือครูผู้สอนอาจจะยังไม่มีความรู้ความชำนาญในการใช้สื่อหรือวัสดุอุปกรณ์ดังกล่าว ดังที่ผลการวิจัยของ วสันต์ วันสทเวทวิสิฐ (2530 : 79)1 พบว่าครูผู้สอนมีปัญหาในระดับมากในเรื่องการใช้สื่อประเภทต่าง ๆ เช่น สไลด์ และเครื่องบันทึกเสียงและภาพ (V.D.O.) ทั้งนี้เนื่องจากบางโรงเรียนไม่มีทุนเพียงพอที่จะจัดหาสื่อการเรียนที่มีราคาแพง หรือครูผู้สอนอาจไม่มีความสามารถในการใช้สื่อประเภทนี้ เนื่องจากไม่เคยใช้หรือศึกษามาก่อน

2.5 ผลการศึกษาปัญหาการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ (2534 : 108) พบว่าครูผู้สอนมีระดับปัญหาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดสงขลายังคงประสบปัญหาด้านการวัดและประเมินผลอยู่บ้าง ถึงแม้ว่าครูส่วนใหญ่อาจจะผ่านการอบรมก่อนสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มาบ้างแล้วก็ตาม แต่ครูก็ยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวัดและประเมินผลดังที่มีผู้วิจัยเกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผลไว้ เช่นการวิจัยของ รวงทอง คำรงกิจ (2525 : 117) ที่พบว่าครูไม่เข้าใจหลักการวัดผลและประเมินผล ทำให้การวัดผลและประเมินผลไม่ได้มาตรฐาน จึงมีครูบางคนไม่มีความรู้ความเข้าใจในการวัดและประเมินผล ดังที่ ประไพพรรณ

โกศยสุนทร (2528 : 18) กล่าวว่าครูส่วนมากยังขาดความเข้าใจ ไม่มั่นใจ และไม่สามารถใช้การวัดผลให้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนได้เท่าที่ควร สอดคล้องกับที่ จันตรี คุปตะวาทีน (2521 : 71) ศึกษาพบว่าครูมีปัญหาไม่มั่นใจในการสร้างแบบทดสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาในหลักสูตร ไม่รู้วิธีวิเคราะห์ข้อสอบแบบต่าง ๆ

แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การจัดทำแบบทดสอบ การจัดทำแฟ้มสะสมงาน (Portfolio) การตรวจสอบและพัฒนาคุณภาพของเครื่องมือวัดและประเมินผล ความพร้อมในด้านเอกสารในการวัดและประเมินผล การนำผลการประเมินก่อนเรียนเพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐาน และทักษะเบื้องต้น มีค่าเฉลี่ยค่อนข้างสูง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูขาดความรู้ความเข้าใจในการวัดและประเมินผลในปัจจุบันนี้ มีการนำวิธีการวัดและประเมินผลใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งแตกต่างไปจากเดิมเช่นการใช้แฟ้มสะสมงาน (Portfolio) ครูอาจจะยังไม่ค่อยเข้าใจถึงวิธีการวัดแบบนี้ซึ่งเป็นการวัดผลแบบใหม่ ส่วนด้านเอกสารในการวัดและประเมินผลตลอดจนการนำผลการประเมินก่อนเรียนเพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐานและทักษะเบื้องต้น ครูส่วนใหญ่นอกจากจะขาดความรู้ความเข้าใจแล้ว ยังไม่มีเวลาเนื่องจากครูมีภาระหน้าที่หลาย ๆ อย่างจึงทำให้ครูมีเวลาที่เตรียมเอกสารในการประเมินหรือตรวจสอบความรู้พื้นฐานของนักเรียนก่อนเรียนและทักษะเบื้องต้นน้อย ดังที่ กรมวิชาการ (2534 : 9) กล่าวว่าปัญหาด้านการวัดและประเมินผล พบว่าครูผู้สอนประสบปัญหาการขาดเครื่องมือการวัดและประเมินผลที่มีคุณภาพและมาตรฐาน ขาดเอกสารคู่มือการวัดและประเมินผล ตลอดจนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลตามหลักสูตร ประถมศึกษา ฉบับปรับปรุง 2533 ปัจจุบันนี้เป็นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารในชั้นประถมศึกษา โดยเฉพาะในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 นั้น การวัดและประเมินผลเป็นการดูความก้าวหน้าของนักเรียน ครูจะต้องใช้เทคนิคการสังเกต การพูดคุย การทำแบบฝึกหัด แบบทดสอบ แบบสัมภาษณ์ วิธีการวัดใน หลาย ๆ รูปแบบ อีกทั้งยังไม่มียุทธศาสตร์แสดงไว้ว่า ปี.02 จึงต้องขึ้นอยู่กับเทคนิคการวัดของครูแต่ละคน ครูจำเป็นจะต้องมีความรู้ความเข้าใจ ความมั่นใจในวิธีการวัดและประเมินผลของตนเอง ซึ่งกรมวิชาการ (2534 : 9) ได้เสนอแนะแนวคิดวิธีการวัดผลว่าควรจะเป็นการวัดหรือสังเกตผู้เรียน สอดคล้องกับ ประไพพรรณ โกศยสุนทร (2528 : 16-18) กล่าวว่า โรงเรียนในปัจจุบันมีเสรีภาพที่จะทำการวัดและประเมินผลเองได้ กระทรวงศึกษาธิการเพียงแต่ให้แนวทาง หลักเกณฑ์และระเบียบการวัดผลไว้เพื่อให้เป็นแนวเดียวกัน และกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2532 : 268-269) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบที่สำคัญของกระบวนการเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่ครูควรจะต้องมี คือความรู้เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล ถึงแม้ว่าหลักสูตรจะมีหลักการ จุดหมาย โครงสร้าง และเนื้อหาที่เลิสเพียงใด ถ้าครูผู้สอนมีสมรรถภาพด้านการวัดผลและประเมินผลไม่เท่าที่ควร การเรียนการสอนก็จะประสบผลสำเร็จไม่สมบูรณ์เต็มที่

3. ผลการศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดสงขลา พบว่า

3.1 ผลการศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดสงขลา ตามความคิดเห็นของครูที่มีเพศต่างกัน พบว่าไม่แตกต่างกันทั้งโดยส่วนรวมและรายด้าน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้ง 2 เพศ ได้รับการศึกษาเล่าเรียนมาและมีความรู้เท่าเทียมกัน และอาจจะเนื่องจากการจัดการเรียนการสอนในระยะเริ่มแรก จึงมีการจัดให้มีการอบรมแก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยมีวิทยากรต้นแบบเป็นผู้ให้การอบรมแก่ครูดังกล่าวทั่วประเทศ สาเหตุอีกประการหนึ่ง โครงสร้างของหลักสูตร ตลอดจนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนได้จัดให้มีหลักสูตรภาษาอังกฤษฉบับพุทธศักราช 2539 ขึ้นใช้แจกจ่ายไปทั่วทุกโรงเรียน ครูผู้สอนทุกคนจะยึดแนวทางหลักสูตรดังกล่าว ครูผู้สอนจึงสามารถจัดการเรียนการสอนไปในทิศทางเดียวกันได้ และครูผู้สอนทั้ง 2 เพศนี้อยู่ในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนที่ไม่แตกต่างกัน จึงทำให้ความคิดของครูทั้ง 2 เพศไม่แตกต่างกันในด้านการจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กุลวดี เรืองเดช (2518 : 60-63) พบว่าเพศของครูมีผลต่อพฤติกรรมด้านการเตรียมการสอน ไม่แตกต่างกัน

3.2 ผลการศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดสงขลา ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ต่างกัน พบว่าไม่แตกต่างกันทั้งโดยส่วนรวมและรายด้าน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุเทพ เทพบุญศรี (2539 : 108) ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาการปฏิบัติงานนิเทศภายในของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่าครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานนิเทศภายในของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน

ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จันทร์รา เตือนราม (2537 : 83-85) พบว่าครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันมีปัญหาและความต้องการการนิเทศด้านการเตรียมการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผลไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กุลวดี เรืองเดช (2518 : 60-63) พบว่าจำนวนปีที่ทำการสอนของครูมีผลทำให้พฤติกรรมในด้านการเตรียมการสอนไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เนตรนพิชญ์ จำปาทองเทศ (2534 : 123) พบว่าครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะทางวิชาการและทักษะทางสังคม โดยส่วนรวม พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อาจเป็นเพราะว่าการวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นเฉพาะ

ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ต่างกันในการดำเนินการสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เท่านั้น และการดำเนินการจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นั้น มีการเริ่มดำเนินการสอนเมื่อปี พ.ศ. 2539 มีระยะเวลาถึงขณะนี้เพียง 2 ปีเท่านั้น ประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของครูที่ทำการสอนเป็นปีที่ 1 และสอนเป็นปีที่ 2 จึงเป็นระยะเวลาที่ห่างกันเพียงเล็กน้อยจึงไม่อาจส่งผลถึงปัญหาการสอนที่จะแตกต่างกัน

เหตุผลอีกประการหนึ่งก็คือ ผลของการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษฉบับพุทธศักราช 2539 ในหลักสูตรประถมศึกษา 2521 และครูทั้ง 2 กลุ่มใช้หลักสูตรเดียวกัน การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในระยะเวลา 2 ปีของครูจึงมีประสบการณ์ไม่แตกต่างกัน และการใช้หลักสูตรเดียวกันนี้มีผลทำให้ประสบการณ์ในการสอนของครูไม่แตกต่างกัน ดังที่มีผู้วิจัยไว้คือ มะลิ ทิพย์คนตรี (2537 : 144) ได้ศึกษาการใช้หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของครูโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี พบว่าครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกัน มีระดับการปฏิบัติและระดับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติการใช้หลักสูตรไม่แตกต่างกัน การวิจัยในข้อนี้ที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานเนื่องจากครูผู้สอนได้รับการอบรมและรับการนิเทศมาเหมือนกัน จึงทำให้ไม่เกิดความแตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านความรู้ในเนื้อหาภาษาอังกฤษของครู และด้านสื่อการเรียนการสอนของครูที่สอนเป็นปีที่ 1 และครูที่สอนเป็นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันค่อนข้างสูง โดยครูผู้สอนเป็นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าครูผู้สอนเป็นปีที่ 2 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นปีที่ 1 หรือปีแรกนี้ ยังขาดทักษะในการสอน ไม่มีความรู้ความชำนาญ ไม่มั่นใจในการสอน หรืออาจจะไม่มีความถนัดในการสอนสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แม้ว่าเนื้อหาวิชาจะยังไม่มาก แต่ก็ยังเป็นปัญหาสำหรับครูผู้สอนที่ยังขาดประสบการณ์ด้านการสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นนี้เป็นระยะเริ่มแรกของการดำเนินการจัดการเรียนการสอน แต่เมื่อครูผู้สอนนั้นได้สอนภาษาอังกฤษเป็นปีที่ 2 ก็จะเกิดความรู้ความชำนาญในการสอน ตลอดจนเกิดทักษะในการใช้สื่อการเรียนการสอนมากขึ้น โดยตัวครูผู้สอนเองอาจจะได้รับความรู้เพิ่มเติมจากการเข้ารับการอบรม ประชุม สัมมนาทางวิชาการมากขึ้นจากเดิม คือยังมีประสบการณ์ในการสอนมากขึ้นก็จะได้รับความรู้ความเข้าใจจากการพัฒนาตนเองมากขึ้น สอดคล้องกับที่เสริมศักดิ์ วิสาถาวรณี (2521 : บทคัดย่อ) กล่าวว่าบุคคลเป็นอุปสรรคที่สำคัญที่สุดในการนำนวัตกรรมมาใช้ในโรงเรียน สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติจึงควรจัดสรรงบประมาณสื่อการเรียนการสอนที่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ให้โรงเรียนประถมศึกษา และควรจัดให้มีการอบรมการใช้สื่อเหล่านั้นอีกด้วย

3.3 ผลการศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดสงขลา ตามความคิดเห็นของครูที่สำเร็จการศึกษาในวิชาเอกหรือโทภาษาอังกฤษ และวิชาเอกอื่น ๆ พบว่าโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชวน ไปรังจิตต์ (2530 : 46) ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคการสอนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างที่แบ่งเป็น 2 ตัวแปรคือ วิชาเอกและประสบการณ์ในการสอน พบว่าครูผู้สอนมีปัญหาและอุปสรรคแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้ที่สำเร็จวิชาเอกหรือโทภาษาอังกฤษมาโดยตรง ย่อมจะมีความรู้ความชำนาญ ความมั่นใจในการสอนภาษาอังกฤษมากกว่าครูที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาในวิชานี้ จึงทำให้ครูที่สำเร็จการศึกษาวิชาเอกหรือโทภาษาอังกฤษประสบปัญหาในการสอนน้อยกว่าครูที่สำเร็จการศึกษาในวิชาเอกอื่น ๆ และครูที่สำเร็จวิชาเอกภาษาอังกฤษมาโดยตรงจะสามารถจัดการเรียนการสอนและใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับนักเรียนได้ดีกว่าอีกด้วย ดังเช่นผลการวิจัยของ ฉันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช (2527 : 51) กล่าวว่าครูไม่ว่าสาขาใดนอกจากมีสมรรถภาพในสาขาวิชาชีพครูแล้ว ยังต้องมีสมรรถภาพที่จำเพาะเฉพาะสาขาด้วย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อูมา เศรษฐสุข (2536 : 104) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการปฏิบัติการสอนของครูภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่าการปฏิบัติการสอนของครูภาษาอังกฤษที่จบวิชาเอกภาษาอังกฤษปฏิบัติการสอนในด้านการเตรียมการสอน ด้านวิธีการสอน ด้านการจัดบรรยากาศในชั้นเรียน และด้านการวัดผลประเมินผล ได้ดีกว่าครูภาษาอังกฤษที่จบวิชาเอกอื่น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิลาวรรณ วงศ์ลังกา (2530 : 193) พบว่าครูที่จบเอกโท วิชาภาษาอังกฤษ ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารมากกว่าครูที่จบเอกโทอื่น ๆ

ส่วนด้านการวัดและประเมินผลพบว่าไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาวิชาเอกหรือโทภาษาอังกฤษมาโดยตรง ไม่ได้ศึกษาวิธีการวัดและประเมินผลมาโดยละเอียดเหมือนกับครูที่สำเร็จการศึกษาในวิชาเอกหรือโทวัดผลโดยตรง ดังนั้นครูที่สำเร็จการศึกษาวิชาเอกหรือโทภาษาอังกฤษจึงมีความรู้ด้านการวัดและประเมินผลเท่ากับครูที่สำเร็จการศึกษาในวิชาเอกหรือโทอื่น ๆ จึงทำให้ด้านการวัดและประเมินผลไม่แตกต่างกัน ประกอบกับความรู้ด้านการวัดและประเมินผลนี้ ครูทั้ง 2 กลุ่มได้รับความรู้จากการเข้ารับการอบรม มีความเข้าใจหลักและวิธีการวัดและประเมินผลตรงกัน จึงน่าจะเป็นเหตุผลอีกประการหนึ่งที่ทำให้ด้านการวัดและประเมินผลไม่แตกต่างกัน

เมื่อเป็นเช่นนี้จึงขึ้นอยู่กับเทคนิควิธีการวัด และเก็บรวบรวมหลักฐานของครูผู้สอนเอง ดังนั้นจึงทำให้ผลการวิจัยทราบว่าครูทั้ง 2 กลุ่มไม่มีความแตกต่างกันในด้านการวัดและประเมินผล สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิมพา นาคสุข (2527 : จ) พบว่าปัญหาการเรียนการสอนภาษา

อังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ครูสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 มีปัญหาด้านการวัดและประเมินผลน้อย และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พงศ์ศักดิ์ ภูมิศิริไพบุลย์ (2535 : 102) พบว่าครูอาจารย์ผู้สอนที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีทัศนะต่อปัญหาการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตรและการประเมินผลไม่แตกต่างกัน

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าหลักสูตรภาษาอังกฤษจะให้อำนาจในการวัดและประเมินผลกับครูผู้สอน ครูผู้สอนก็ควรจะต้องใช้เทคนิคการวัดและประเมินผลหลาย ๆ อย่างมาใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่การเรียนการสอน โดยเฉพาะการนำเทคนิควิธีการวัดผลใหม่ ๆ มาใช้ให้ทันสมัยทันต่อโลกและเหตุการณ์ ขึ้นอยู่กับเทคนิคเฉพาะของครูผู้สอนที่จะนำการเรียนการสอนไปตามจุดประสงค์และความต้องการของหลักสูตร คำกล่าวของ สัจจ อุทรานันท์ (2532 : 104) กล่าวว่า การประเมินผลการเรียนการสอนเป็นการตรวจสอบผลผลิตว่า ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด ทางที่ดีควรที่จะประเมินจากผลงานหลาย ๆ อย่างประกอบกัน

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดสงขลา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัยพบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดสงขลา ครูส่วนใหญ่เตรียมการสอนโดยศึกษากำหนดการสอน แผนการสอน และเตรียมสื่อการสอน จัดการเรียนการสอนโดยครูมีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาที่จะสอน มีสื่อการเรียนการสอนเพียงพอ มีคู่มือจัดกิจกรรมการเตรียมความพร้อมภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีหลักสูตรภาษาอังกฤษ (ฉบับพุทธศักราช 2539) ใช้แบบบันทึกพฤติกรรมย่อยตามจุดประสงค์ใน ป.02 และแบบบันทึกผลการประเมิน ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนหรือผู้มีหน้าที่นเทศการศึกษา ควรจะได้มีการติดตามผลการจัดการเรียนการสอนหรือการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ (ฉบับพุทธศักราช 2539) ของครูอย่างสม่ำเสมอ และควรสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการตลอดจนส่งเสริมกำลังใจและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้แก่ครูผู้สอนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน

1.2 ผลการศึกษาปัญหาการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดสงขลา พบว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางในด้านต่าง ๆ ดังนี้คือ

ด้านการเตรียมการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ส่วนด้านที่ครูมีปัญหาน้อยที่สุดคือ ด้านความรู้ในเนื้อหาภาษาอังกฤษของครู

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด และศึกษานิเทศก์ ผู้มีหน้าที่ช่วยเหลือครู ควรให้การสนับสนุนส่งเสริมเทคนิควิธีการสอน กระบวนการในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และส่งเสริมให้ความรู้เรื่องการวัดและประเมินผล โดยให้ความรู้คำแนะนำอย่างสม่ำเสมอ ตลอดจนส่งเสริมความรู้ในเรื่องสื่อการเรียนการสอน โดยเฉพาะสื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่ ที่เข้ามามีบทบาทในการเรียนการสอน สนับสนุนให้มีสื่อใช้อย่างเพียงพอในทุกโรงเรียน

ควรจัดให้ครูได้เข้ารับการอบรมเพิ่มพูนความรู้ด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่ครูผู้สอนยิ่ง ๆ ขึ้นไป

1.3 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของครูผู้สอนที่มีเพศต่างกัน และครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ต่างกัน พบว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีเพศต่างกันและมีประสบการณ์ต่างกัน มีปัญหาการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้ง 5 ด้านโดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น โรงเรียนควรจัดประชุมบุคลากรเพื่อชี้แจงทำความเข้าใจเรื่องแนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน ผู้บริหารควรได้ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาให้เข้าใจ เพื่อจะได้คัดเลือกครูผู้สอนที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสมในการสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นชั้นเริ่มแรกของการเรียนการสอน ครูผู้สอนจึงควรเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ความชำนาญ ด้านนี้เป็นพิเศษ ขึ้นอยู่กับการพิจารณาคัดเลือกครูผู้สอนให้เหมาะสมก็จะทำให้การเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพและจะส่งผลถึงการเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ ที่สูงขึ้น

1.4 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของครูที่มีวิชาเอกต่างกัน พบว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีปัญหาการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านที่ครูภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีวิชาเอกต่างกันแต่มีปัญหาการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ไม่แตกต่างกันคือ ด้านการวัดและประเมินผล

ดังนั้นในการพิจารณาคัดเลือกครูเข้าสอนภาษาอังกฤษ จึงควรพิจารณาผู้ที่สำเร็จในสาขาวิชาเอกหรือโทภาษาอังกฤษก่อนเป็นอันดับแรก เพราะผู้ที่สำเร็จมาทางวิชาภาษาอังกฤษโดยตรงย่อมมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ได้ดีกว่าผู้ที่สำเร็จในวิชาเอกอื่น ๆ แต่ถ้าทางโรงเรียนไม่สามารถจัดหาครูที่สำเร็จในวิชาเอกหรือโทภาษาอังกฤษได้ก็ให้

พิจารณาคัดเลือกครูอื่น ๆ ที่มีความเหมาะสมรองลงมา และควรจัดให้ครูผู้นั้นได้เข้ารับการอบรมพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษอยู่เสมอ ส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาตนเองโดยศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม จัดหาสื่อประกอบการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับบทเรียน หรืออาจจะเชิญวิทยากรที่มีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษมาให้ความรู้แก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และฝึกทักษะเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษบ้างเป็นครั้งคราว

ควรจะมีการนิเทศและติดตามผลการสอนอย่างใกล้ชิด และกระตุ้นให้ครูมีความตื่นตัวในการจัดการเรียนการสอน และสำหรับตัวครูผู้สอนเองควรจะค้นหาข้อบกพร่องในการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นกว่าเดิม พยายามศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม สร้างความเชื่อมั่นให้กับตนเอง จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สนุกสนานเร้าใจให้นักเรียนอยากเรียน อันจะส่งผลถึงประสิทธิภาพในการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้นไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาสภาพและปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดสงขลาเพียงจังหวัดเดียว การวิจัยครั้งต่อไปควรจะมีการวิจัยเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในจังหวัดอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบดูความแตกต่างกัน อาจเป็นจังหวัดทางชายแดนภาคใต้จังหวัดอื่น ๆ ต่อไป

2.2 ควรวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษดีเด่นในจังหวัดสงขลา